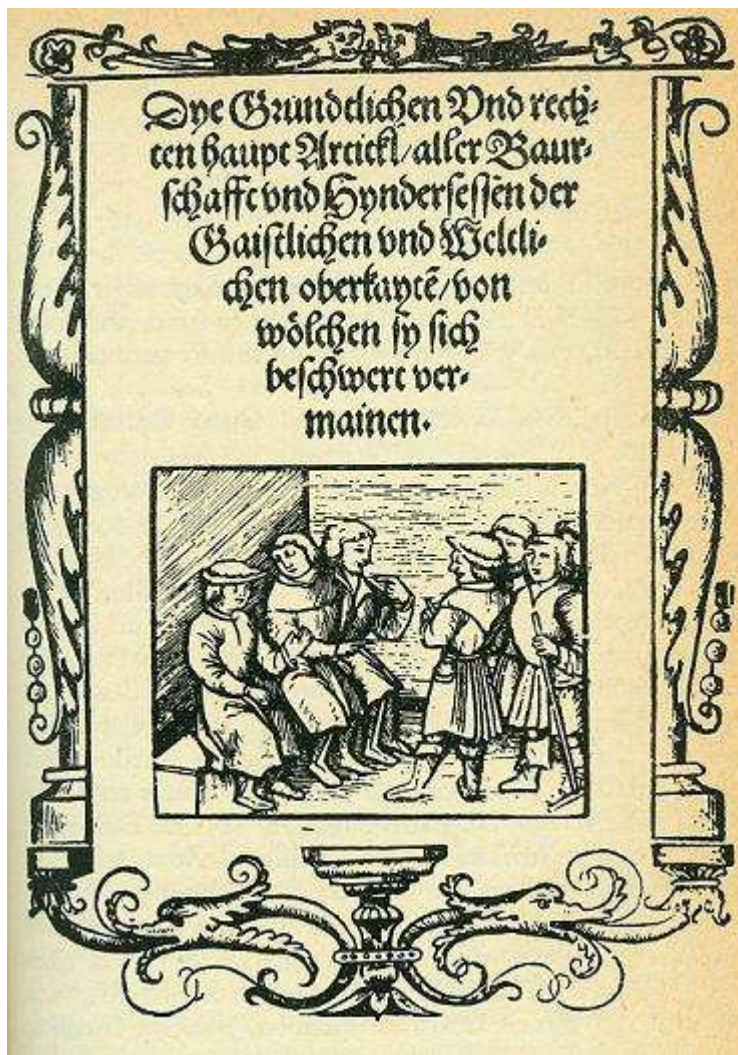

[Traducció literal a partir del text en alemany del lloc de l'Arxiu Estatal de Memmingen (Baviera)]

20 de març de 1525

Els fonamentals i justos articles principals de tots els camperols i dels súbdits dels senyors eclesiàstics, respecte dels temes pels que se senten ofesos.

M cccc, quadratum, Ix et duplicatum

V cum transit, christiana secta peribit

Pau al lector cristià i la Gràcia del Senyor a través de Crist

"Hi ha molts anticristians que, a causa de les reunions dels pagesos, aprofiten l'ocasió per menysprear els Evangelis dient: és això potser el fruit del nou Evangelí? ¿Que ningú ha d'obeir i que tots en tots llocs han d'aixecar-se en revoltes i revoltar per reformar, potser per destruir completament a les autoritats, tant eclesiàstiques com terrenals? A tots aquests acusadors sense Déu responen els articles més avall exposats, primer per refutar aquests retrets a la paraula de Déu, després per disculpar cristianament la desobediència i fins i tot la revolta de tot la pagesia. En primer lloc, l'Evangelí no és causa de revoltes ni de desordre, ja que és la paraula de Crist, el Messies promès, la Paraula de la Vida, que ensenya només amor, pau, paciència i concòrdia. Així, tots aquells que creuen en Crist han d'aprendre a ser plens d'afecte, pacífics, harmoniosos i a suportar el patiment. Per tant, el fonament de tots els articles dels camperols (com serà tot seguit demostrat) és l'acceptació i la vida de

conformitat amb l'Evangelí. "

"Com poden aquests anticristians afirmar que l'Evangelí és causa de revolta i de desobediència? El que aquests anticristians i enemics de l'Evangelí s'oposin ells mateixos a aquests requeriments, es deu, no a l'Evangelí, sinó el Diable, el pitjor enemic de l'Evangelí, que provoca aquesta oposició semblant el dubte en la ment dels seus seguidors, i d'aquesta manera, la paraula de Déu, que ensenya amor, pau i concòrdia, és apartada. En segon lloc, està clar que els camperols demanen que l'Evangelí els sigui ensenyat com a guia de vida i no poden ser tractats de desobedients o reticents a l'ordre. Que Déu concedeixi o no als camperols (anhelants de viure conforme a la seva paraula) la realització de les seves peticions, qui trobarà una manca en la voluntat de l'Altíssim? Qui interferirà en el seu judici, qui s'oposarà a la seva Majestat? No va escoltar potser els fills d'Israel quan ho van invocar i els va rescatar de la mà del faraó? No pot Ell, avui mateix, salvar els seus? Sí, Ell els salvarà i en veritat ràpidament. En conseqüència, Oh lector Cristià, llegeix amb zel els següents articles i jutja després. "

"Heus aquí els articles:

- El primer article

"Primer, és la nostra humil petició i prec, així com la nostra voluntat i resolució, que d'avui en endavant tinguem poder i autoritat de manera que cada comunitat pugui escollir i nomenar un pastor. Que tinguem també el dret de depositar en cas de conducta inapropiada. El pastor així escollit ens ensenyarà el Sant Evangelí pura i simplement, sense cap afegit, doctrina o manament elaborat per l'home. Per tant que la contínua ensenyament de la fe veritable ens conduirà a implorar a Déu que, a través del seu Gràcia, la Fe creixi dins nostre i arribi a ser part integrant de nosaltres. Perquè si la seva Gràcia no obra en nosaltres, romandrem per sempre en la carn i en la sang, el que equival al no-res, ja que l'Escriptura clarament ensenya que només a través de la fe veritable arribarem a Déu. Només a través de la seva Gràcia podrem arribar a la santedat. Per això, un guia i pastor és necessari i en la manera descrita està fundat en les Escriptures. "

- El segon article

"En segon lloc, així com un just delme està estableix l'Antic Testament i en el Nou confirmat, nosaltres estem disposats i desitjosos de pagar el just delme de gra. La paraula de Déu va establir que donar és conforme a Déu i que a la distribució als seus, els serveis d'un pastor són requerits. Volem que en el futur, qualsevol que sigui el prebost eclesiàstic designat per la comunitat, ell recollirà i rebrà aquest delme. D'aquesta delme, proveirà el pastor elegit per tota la comunitat una subsistència decent i suficient, al just sembla (o amb el coneixement) de la comunitat en la seva totalitat. El romanent eventual serà distribuït entre els pobres del lloc, segons ho exigeixin les circumstàncies i l'opinió general. Si encara quedés una resta, serà guardat per si algú hagués d'abandonar el país per causa de pobresa. Es farà també provisió d'aquest excedent per evitar que es gravin amb impostos la terra als pobres. En el cas que un o més pobles s'hagin compromès voluntàriament a pagar delmes per raó de penúria, i que cada poble hagi pres aquestes mesures de manera col·lectiva, l'adquirent no patirà pèrdues, però volem que s'arribi a un acord apropiat per al reemborsament de la suma més l'interès degut pel poble. Però a aquells que han adquirit dret a delmes no mitjançant la compra, sinó mitjançant apropiació per l'obra dels seus avantpassats, no els serà ni se'ls haurà de pagar suma alguna d'ara endavant. El poble d'aplicar el pagament del delme per al manteniment del pastor, elegit com s'ha indicat més amunt, o per el consol dels pobres, com així ho ensenya l'Escriptura. Pel que fa al delme sovint, sigui eclesiàstic o laic, no serà pagat des d'ara, ja que el Senyor Déu va crear el bestiar per a la seva lliure utilització per l'home. En conseqüència, no pagarem en endavant aquest indecorós delme de pura creació humana. "

- El tercer article

"En tercer lloc, ha estat fins ara costum per alguns tractar-nos com si fóssim de la seva propietat privada, el que és de lamentar, considerant que Crist ens ha alliberat i redimit a tots per igual, al criat i el Senyor, sense excepció, per mitjà del vessament de la seva preciosa sang. Així, d'acord amb l'Escriptura som i volem ser lliures. Això no vol dir que volem ser absolutament lliures i no estar subjectes a cap autoritat. Déu no ens ensenya que haguem de portar una vida desordenada en els plaers de la carn, sinó que hem d'estimar Déu nostre Senyor i al nostre proïsme. Ens conformarem amb alegria a tot això, com Déu ens ho ha ordenat en la celebració de la comunió. No ens ha ordenat desobeir a les autoritats, sinó més aviat practicar la humilitat, no només amb aquells que exerceixen l'autoritat, sinó amb tots. Nosaltres estem així disposats a donar obediència a les nostres autoritats elegides i regulars en totes les coses pròpies que concerneixen a un cristià. Donem, doncs, per fet que Vós ens alliberaran de la servitud com a cristians veritables, llevat que se'ns demostrï que l'Evangeli sorgeix que haguem de ser serfs. "

- El quart article

"En quart lloc, ha estat fins ara costum que a cap home pobre li era permès atrapar cérvol o animals salvatges o peixos de les aigües fluents, el que ens sembla no només totalment indecorós i poc fraternal, sinó també egoista i contrari a la paraula de Déu. També en alguns llocs els Superiors conserven les seves preses de caça per a la nostra neguit i grans pèrdues, permetent sense cap mirament que animals salvatges destrueixin els nostres conreus, que el Senyor s'esforça a fer germinar per a l'ús de l'home i encara, hem de patir en silenci. Tot això és contrari a Déu i al proïsme. En crear Déu a l'home, li va donar el domini sobre tots els animals, sobre les aus en l'aire i sobre el peix a l'aigua. Conformement, és el nostre desig que si un home té possessió sobre aigües, que provi amb documents suficients que ha adquirit aquest dret inadvertidament per mitjà d'una compra. Nosaltres no volem arrabassar per mitjà de la força, però els seus drets han de ser exercits d'una manera fraternal i cristiana. Però qualsevol que no pugui adduir aquesta prova, haurà de desistir amb bona voluntat de la seva pretensió. "

- El cinquè article

"En cinquè lloc, ens agreugen qüestions relatives a la tala de fusta, per tant que la gent noble s'ha apropiat de tots els boscos per a la seva sol ús personal. Si un pobre necessita fusta, ha de pagar el doble per ella. És la nostra opinió, pel que fa als boscos en possessió d'un Senyor, sigui espiritual o temporal, que almenys que hagi estat degudament comprat, haurà de ser retornat novament a la comunitat. Encara més, tot membre de la comunitat serà lliure de procurar-se per si mateix la llenya necessària per a la seva llar. Així mateix, si un home necessita fusta per a usos de fusteria, l'obtindrà sense càrrec, però amb coneixement d'una persona designada per la comunitat amb aquest propòsit. No obstant això, cap bosc degudament comprat i administrat de manera fraternal i cristiana serà posat a disposició de la renda comunitària. Si un bosc, fins i tot aquell que en primera instància hauria estat injustament objecte d'apropriació, hauria estat després venut en la deguda forma, la qüestió serà resolta amb esperit amistós i d'acord amb les Escriptures. "

- El sisè article

"La nostra sisena queixa fa dels excessius serveis que ens són requerits, els que es multipliquen dia a dia. Preguem que aquesta qüestió sigui apropiadament examinada de manera que no siguem durament oprimits, que tinguin lloc

consideracions amb gràcia cap a nosaltres, per tant que els nostres avantpassats només els era requerit servir de conformitat amb la paraula de Déu. "

- El setè article

"En setè lloc, d'ara endavant no admetrem l'opressió per part dels nostres Senyors, només els permetrem que ens exigeixin el que és just i apropiat de conformitat amb les paraules de l'acord entre el Senyor i el camperol. El Senyor no haurà d'ara endavant forçar ni pressionar per serveis o altres deures sense pagament i li haurà de permetre el goig tranquil i pacífic de les seves possessions. El pagès ha d'ajudar, però, al seu Senyor quan sigui necessari i en temps adequat, quan no li sigui desavantatjós i mitjançant un pagament apropiat. "

- El vuitè article

"En vuitè lloc, ens trobem preocupats per possessions que no poden fer front a la rendes exigides sobre aquelles. Els pagesos pateixen d'aquesta manera pèrdues i estan arruïnats. Demanem als Senyors que designin persones honorables per estudiar les possessions i fixar rendes d'acord amb la justícia, de tal manera que els camperols no estiguin obligats a treballar a canvi de res, ja que la seva tasca és digne de ser recompensada. "

- El novè article

"En novè lloc, ens ultratja gran manera la constant promulgació de noves lleis. No som jutjats en relació amb l'ofensa comesa, sinó a vegades amb enorme mala voluntat, de vegades amb indulgència. En la nostra opinió, hem de ser jutjats de conformitat amb l'antic dret escrit i el cas haurà de ser decidit d'acord amb els mèrits propis del cas i no arbitràriament. "

- El desè article

"En desè lloc, estem ofesos per l'apropiació per alguns individus de prats i camps que en temps anteriors van pertànyer a la comunitat. Prendrem novament possessió d'aquests camps. No obstant això, cal que aquests camps hagin estat adquirits conforme a dret. Quan, per mala sort, les terres hagin estat així adquirides, un arranjament fraternal haurà de tenir lloc d'acord amb les circumstàncies. "

- L'onzè article

"En onzè lloc, abolint total i completament l'anomenat tribut per cas de defunció (" Todfall "). No ho patirem en absolut d'avui en endavant ni tampoc tolerarem que vídues i orfes siguin desvergonyidament robats en contra de la voluntat de Déu, en violació de la justícia i del dret, com va passar en tants llocs per l'obra justament d'aquells que haurien de haver escudat i protegit. Aquests ens han portat a la desgràcia i ens han espoliada, i tot i tenir pocs fonaments, així ens han usurpat. Déu no ho admetrà mai més, això serà radicalment suprimit i ningú en el futur serà obligat a pagar ni poc ni molt. "

- Conclusió

"En dotzè lloc, és la nostra conclusió i resolució final, que si un o més articles dels aquí exposats no estiguessin d'acord amb la paraula de Déu, com nosaltres creiem que ho estan, voluntàriament retirarem aquest article quan es provi que realment és contrari a la paraula de Déu mitjançant una clara explicació de l'Escriptura. O si articles que ara se'ns concedissin es descobríssim ulteriorment que són injustos, a partir d'aquest moment es tindran per lletra morta, per nuls i sense efecte. Així mateix, si es descobríssim nous greuges basats en la veritat i en l'Escriptura i relacionats amb ofenses a Déu o al nostre proïsme, hem resolt reservar el dret d'exposar i posar en pràctica nosaltres mateixos tots els ensenyaments cristianes. Per tot això pregarem a Déu, perquè Ell i només Ell pot concedir-ho demanat. Que la pau de Crist estigui en tots nosaltres. "